

รวมเล่มบทความย่อ

การนำเสนอผลงานแบบบรรยายและแบบโปสเตอร์

“Thailand 4.0 นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

การประชุมวิชาการระดับชาติพิบูลสงครามวิจัย

ครั้งที่ 3 ประจำปี พ.ศ.2560

วันที่ 23 - 24 มีนาคม 2560

คำนำ

รวมเล่มบทคัดย่อนี้ ได้รวบรวมบทคัดย่องานวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับชาติพิบูลสงครามวิจัย ครั้งที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2560 หัวข้อ “Thailand 4.0 นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 458 ผลงาน จาก 7 กลุ่ม โดยแบ่งออกเป็นผลงานวิจัยที่นำเสนอในรูปแบบบรรยาย จำนวน 167 ผลงาน และรูปแบบโปสเตอร์ จำนวน 291 ผลงาน เป็นดังนี้

แบบบรรยาย

กลุ่มที่ 1	ด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม	จำนวน	36	ผลงาน
กลุ่มที่ 2	ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	55	ผลงาน
กลุ่มที่ 3,5	ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ ด้านงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม	จำนวน	48	ผลงาน
กลุ่มที่ 4	ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ	จำนวน	18	ผลงาน
กลุ่มที่ 6	ด้านการจัดการและการท่องเที่ยว	จำนวน	7	ผลงาน
กลุ่มที่ 7	ด้านวิจัยสถาบัน	จำนวน	3	ผลงาน

แบบโปสเตอร์

กลุ่มที่ 1	ด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม	จำนวน	57	ผลงาน
กลุ่มที่ 2	ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน	66	ผลงาน
กลุ่มที่ 3,5	ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ ด้านงานสร้างสรรค์และนวัตกรรม	จำนวน	108	ผลงาน
กลุ่มที่ 4	ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ	จำนวน	32	ผลงาน
กลุ่มที่ 6	ด้านการจัดการและการท่องเที่ยว	จำนวน	14	ผลงาน
กลุ่มที่ 7	ด้านวิจัยสถาบัน	จำนวน	14	ผลงาน

คณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดงานครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ และนักศึกษา ที่ให้ความร่วมมือและตั้งใจปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมถึงขอขอบคุณผู้นำเสนอผลงาน และผู้สนใจทุกท่านที่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้เข้าร่วมงานในครั้งนี้จะได้รับประโยชน์จากงานครั้งนี้

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

บรรยาย	หน้า
ด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม	
การเปรียบเทียบทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระหว่างการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es และการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD	1
<i>รังสิพัฒน์ ยงยุทธวิชัย</i>	
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนหน่วยบูรณาการอาเซียน	2
<i>เยาวเรศ ภักดีจิตร</i>	
การศึกษาค้นคว้าคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมชุมนุมคณิตศาสตร์ที่เน้นการแก้ปัญหา โดยเชื่อมโยงกับประชาคมอาเซียน โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่	3
<i>กมลพร ทองธิยะ</i>	
การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R	4
<i>อรพรรณ สุวรรณโณ</i>	
การพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมเกมถอดรหัสการคูณ	5
<i>จิตตวดี เตียตรงจิตรม้น</i>	
การจัดการพิพิธภัณฑ์แบบมีส่วนร่วมกับนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว	6
<i>คันสนีย์ ท่วมเทียบ</i>	
พิพิธภัณฑ์ผ้า ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ แหล่งเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์สำหรับเยาวชน	7
<i>พรรณชรีรา สุวรรณสถิตย์</i>	
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ เรื่องการใช้ชุดโปรแกรมสำนักงาน เพื่อการเตรียมความพร้อมในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4	8
<i>ปัทมาพร เงินแจ้ง</i>	
การศึกษาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ ด้านวัฒนธรรม “ชนชาติผู้ไท” จังหวัดกาฬสินธุ์	9
<i>ธีรชาติ น้อยสมบัติ</i>	
การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	10
<i>ศุภกานต์ ผามั่ง</i>	
ผลการจัดการเรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้เป็นทีมด้วยแอปพลิเคชัน Edmodo รายวิชาการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	11
<i>ดวงกมล โพธิ์นาค</i>	
ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาด้วย	12
การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบการจัดการตนเอง (Self- Organized Teamwork : SOT) กรณีศึกษา 374221 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา 1	
<i>ธงชัย เส็งศรี</i>	
การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ของนักเรียนชั้น ม.6 ในรายวิชาฟิสิกส์เพิ่มเติม	13
<i>นลินี โพธิ์ลา</i>	

	หน้า
คุณภาพชีวิตการทำงานแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก คมสันต์ นาควังไทร	71
แนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบเกษตรกรรมเชิงเดี่ยวสู่เกษตรผสมผสานของกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง ตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ปรีชานันท์ ด้านตระกูลหิรัญ	72
ภาพลักษณ์ตราสินค้าที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง ศรีจันทร์ ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ พชรภรณ์ ศรีจันทร์	73
ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขามหาสารคาม วาสนา แตะอินรัมย์	74
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม อรอนงค์ หนูบุญ	75
ทัศนคติที่มีต่อการออมเพื่อเข้าสู่วัยชราของประชากรวัยทำงาน : กรณีศึกษากลุ่มเกษตรกร ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี สุเทพ คำเมฆ	76
การศึกษา เรื่อง “ถอดบทเรียนการเรียนรู้รูปแบบการจัดการสุขภาพระดับอำเภอ กรณีศึกษาอำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร” กัญตพัฒน์ อนุศักดิ์เสถียร	77
การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดพิษณุโลก : กรณีศึกษาการใช้ภาษาและที่มาของการตั้งชื่อ สุชาดา เจียพงษ์	78
การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้และพฤติกรรมการใช้สารฆ่าแมลงของเกษตรกรในจังหวัดมหาสารคาม สุภาวดี แคมภูเขียว	79
การศึกษาพฤติกรรมการซื้อสินค้าและความพึงพอใจในธุรกิจค้าปลีก ของจังหวัดมหาสารคาม กัญญาณัฐ รักษาผล	80
ผลสัมฤทธิ์การใช้ออกสารประกอบการสอน เรื่อง คำคล้าย : ความหมายและการใช้ ของนักศึกษารายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สุชาดา เจียพงษ์	81
แนวทางการส่งเสริมอาชีพคนพิการตำบลนาป่า อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ นางนันทชา ชัยทวีชานันท์	82
การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่มีผลต่อผลผลิตภาพการผลิตย่อยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง สุจิตราพร พากเพียร	83
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา แอปพลิเคชันอุเบอร์ (UBER Application) ปรีชญ์ แก้วเขียว	84
ปัจจัยด้านการยอมรับนวัตกรรมของแอปพลิเคชัน Foodstory ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก ใช้บริการร้านอาหารของผู้ใช้แอปพลิเคชัน Foodstory ในเขตกรุงเทพมหานครฯ จักริน พงษ์ศรี	85

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผศ.ดร.ณัฐธินิ ดีแท้	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.พรรณรัตน์ ก้วยเจริญพานิชก์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.ศิริสุภา เอมหยวก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.สุพัตตรา ดันติจิรียาพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ผศ.ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
อ.ปรารณา ศิริสานต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.อรชร นิมาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.พึงรัก รียะชัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.อรสา เตติวัฒน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ. ดร.ทักษิณ ปัทมสนธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.รณชัย หมื่นวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ธนัสตา โรจนตระกูล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ประภาฯ เฟื่องฟูม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.ศิวาภรณ์ ไชยเจริญ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.สุวรรณา คุณดิลกณัฐสา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผศ.ดร. พัฒนพันธ์ เขตต์กัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ชัยนันทธรรณ ขาวงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ดร.ยุพิน เกื้อนศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ผศ.ดร.พีรธร บุญยรัตพันธุ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.ภาคพร วัฒนดำรงค์	มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ดร.ธิดารัตน์ วุฒิสรีเสถียรกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.สิทธิรินทร์ คงสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.บุษบา หินเขาว์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.มณีจันทร์ มาสุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สุกัญญา เขียวสะอาด	มหาวิทยาลัยพายัพ
ดร.วสุ พันไพศาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สหณัฐ เพชรศรี	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผศ.ดร.นฤมล เกื่อนกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.กุลวดี ปิ่นวัฒนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รศ.ดร.สัมฤทธิ์ ไม้พวง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.กิริติ ตันเรือน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รศ.ดร.ธัชคณิต จงจิตวิมล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.วิโรจน์ ตี๊ก๊ะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.อนุพันธ์ กองบังเกิด	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.อุทัยวรรณ ฉัตรธง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.จิรภาส จงจิตวิมล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.กัณท์ อินทวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ดร.กฤษ สุจริตตั้งธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ธันวดี ศรีธาวีรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผศ.ดร.จักรกฤษ ศรีระออ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ธีรพันธ์ มาจันทร์	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ดร.เฉลิมพร ทองพูน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.พรชัย ปานทุ่ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร. เกตุการ ดาจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สุวิทย์ วีระวิทยา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รศ.ดร.ธีรพร กงบังเกิด	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.รัตนพร วังศรี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.พิทักษ์ อยู่มี	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.ชาติชาย จันทรประทีป	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.ณัฐธิดา จงรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ภัทรมนัส มณีจิระปราการ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.เจษฎากร โนอินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ. อนงค์นาฏ คงประชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.จิตติริน ลายลักษณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สุภาภรณ์ สุตหนองบัว	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ระวีวรรณ พิไลเกียรติ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.นิธิพงศ์ ศรีเบญจมาศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.เสกสรรค์ ศิวาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.กิ้งแก้ว สำรวรئين	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผศ.ดร.ธนัช กนกเทศ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อ.อรรถพล รอดแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ศรียรรณ ไชยสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ดร.ลำเนา เอี่ยมสะอาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ปิยมนัส วรวิทย์รัตนกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.นิคม นาคอ้าย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.วรรัตน์ วรวิทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ธนสาร เฟื่องพุ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.อัญญา ปรีชาวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.จิตรัตน์ สุวรรณสม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร.ทวีศักดิ์ ชันยศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.เยาวเรศ ภักดีจิตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ดร.บัญชา ศรีสมบัติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ประทุมมา ฤทธิ์โพธิ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อ.ยรรยงวรกร ทองแถม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ปิยลักษณ์ พงษ์ชนะวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.รัตนดิพร ลำอาจค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.อุษณีย์ เส็งพานิชย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.นงลักษณ์ ใจฉลาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.บัญชา สำรวรเย็น	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผศ.ดร.นิวัตร พัฒนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.สุภาพร ดอกไม้ทอง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.วิจิตรา จำลองราษฎร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.พัชรา วงษ์แสงเทียน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.พงษ์พันธุ์ พุทธิวิศิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ธัมมะทินนา ศรีสุพรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รศ.ดร.เทียมจันทร์ พานิชผลินไชย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อ.ธณิดา โชนงนุช	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รศ.ดร.พิภพ สุนทรสมัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อ.ทวีศักดิ์ เผือกสม	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ดร. อารีย์ ปรีดีกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร. ภัคพล ปรีชาศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร. กิตติพงษ์ สุวรรณราช	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ธนสาร เพ็งพุ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.สุกัญญา สีสมบา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ปิยลักษณ์ พฤกษ์วัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ฐิติพร เจาะจง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ดร.นพรัตน์ วรรณเทศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.พิสิษฐ์ พูลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.วิษณุ ธงไชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.วิสูตร จันทร์อิฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.วิโรจน์ ลิขิตตระกูลวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.อัญชนา ปรีชาวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.วงศกร เจียมเผ่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ประสิทธิ์ชัย นรากรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.นภาพรณ ชลูนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.พิชญพร ประครองใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.อุมารณณ์ ยศเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สุชาดา เจียมพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.โชติ บดีรัฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ปณมา เอี่ยมสอาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.วาสนี มีเครือเอี่ยม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.รัตนาวดี ปาแปง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ณัฐริรา ทับทิม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.ทวีศักดิ์ ชันยศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.สุขแก้ว คำสอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผศ.ประภาศิริ ใจผ่อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.อรพิน เสงเคราะห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.มนตรา ศรีชะแย้ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อ.อรรถพล นาขวา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.ปิยะดา วชิระวงศกร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ดร.เรืองวุฒิ ชูติมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ.ดร.อุษา พัดเกตุ	มหาวิทยาลัยนเรศวร

**สถาบันวิจัยและพัฒนา อาदारตรีพิบูล
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)**

156 หมู่ 5 ตำบลพลาชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000

โทรศัพท์/โทรสาร 055-267038

<http://research.psu.ac.th/~rdi/>

E-mail: rdi@psu.ac.th

แนวทางการส่งเสริมอาชีพคนพิการตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

The Way of Supporting Disabilities 'person Occupation

in Napa Sub district, Muang District in Phetchabun.

นนทชา ชัยทวีชานันท์*, ยศวดี นีรารมย์

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม/โครงการจัดตั้งคณะสังคมศาสตร์

²มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์/คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

*ploy_der@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสถานการณ์และการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ และเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการ ตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เลือกจากคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกายที่ประกอบอาชีพ ในตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๑๐ คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการประกอบอาชีพคนพิการประกอบอาชีพจากร้านมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นอาชีพขายของชำ โดยคนพิการแต่ละคนเลือกอาชีพที่มีความเหมาะสมกับความสามารถในการทำงานกับสมรรถภาพของร่างกายของตน โดยจะใช้แค่บางส่วนในร่างกายในการเคลื่อนไหว เช่น มือ แขน ขาหรือลำตัว ในการประกอบอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม นอกจากนี้พบว่าคนพิการจะประกอบอาชีพที่มีความหลากหลาย ซึ่งสิ่งที่จะทำให้คนพิการแต่ละคนสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระดับใดนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ด้านปัญหาและความต้องการของคนพิการคืออยากให้มีการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการเพื่อเป็นต้นทุนทางความรู้ในการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้นและเพื่อความเสมอภาคในการประกอบอาชีพของคนพิการในสังคม

คำสำคัญ : คนพิการ การส่งเสริม อาชีพ

Abstract

This research aims to study the situation and careers for people with disabilities and to study the problems and demands of career promotion for disabled Na Pa Muang Phetchabun group the data in this study were selected person physical disability or physical occupation Na Pa Muang Phetchabun were 10 collected by interview results revealed that the occupational disability occupational weaving comes first, followed by a career main job. The promotion of careers for people with disabilities to the cost of educating the profession more diverse and to equality in employment of disabled people in society.

keywords : Disabled People, Promotion, Occupation

บทนำ

คนพิการ เป็นกลุ่มประชากรผู้ด้อยโอกาสที่มักถูกละเลย มองข้ามและได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอยู่เสมอ เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้ถูกมองว่าเป็นเพียงกลุ่มบุคคลที่ด้อยคุณค่า ไม่สามารถทำประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้ และเป็นประชากรเพียงส่วนน้อยในสังคมเท่านั้น จึงไม่คุ้มค่ากับการลงทุนเพื่อพัฒนาประชากรในกลุ่มนี้เท่าใดนัก นอกจากนั้นจำนวนคนพิการในประเทศไทยมีอยู่ไม่น้อยและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงควรต้องมีมาตรการรองรับ รวมทั้งมีแนวทางแก้ไข พัฒนาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยจะต้องไม่ลืมคำนึงถึงความเหมาะสม ความจำเป็นความต้องการของคนพิการ รวมถึงความครอบคลุมกับทุกประเภทของความพิการด้วยซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้รัฐไม่ต้องคอยอุ้มชูคนพิการอยู่ตลอดเวลา แต่คนพิการจะสามารถเลือกแนวทางดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์คนหนึ่งเช่นเดียวกันแต่ความจริงหนึ่งที่ต้องยอมรับ คือ สังคมยังคงไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคนพิการอย่างแท้จริง

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีการรายงานสถานการณ์คนพิการในประเทศไทย ปัจจุบันพบว่ามีคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการทั้งหมดจำนวน 1,737,469 คน หรือร้อยละ 2.64 ของประชากรทั้งประเทศ มีคนพิการที่ประกอบอาชีพอยู่เพียง 253,314 คน (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2558) ในอนาคตต่อนี้ไปเมื่อโครงสร้างประชากรของไทยเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากมีอัตราเกิดที่ลดต่ำลงอย่างมาก คนมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้สังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว นั่น ผลที่ตามมาของคนที่สูงวัยขึ้นก็คือ โอกาสเสี่ยงต่อความพิการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องการคือ การมีงานทำ มีรายได้จากอาชีพที่สุจริต สามารถที่จะเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้อย่างเป็นสุขตามอัตภาพ คนพิการก็เช่นเดียวกัน หากจะแตกต่างกันก็ตรงที่คนพิการต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนปกติที่จะถึงจุดหมายนั้น เนื่องจากคนพิการมีความพร้อมของศักยภาพทางกายและจิตใจไม่ครบสมบูรณ์เหมือนเช่นคนปกติทั่วไปนั่นเอง จึงทำให้คนพิการนอกจากต้องต่อสู้กับความไม่พร้อมสมบูรณ์ในตนเองแล้วยังต้องต่อสู้กับความไม่เท่าเทียมและอุปสรรคต่างๆ ทางสังคมที่ถูกสร้างขึ้นจากคนที่มีความพร้อมสมบูรณ์กว่าอีกด้วย

แม้ว่าจะมีความพยายามผลักดันจนเกิดกฎหมายสำคัญที่สุดฉบับหนึ่งของคนพิการ ที่ให้สิทธิและความคุ้มครองคนพิการไทยมานานกว่า 15 ปีแล้วก็ตาม กฎหมายฉบับนั้นก็คือ “พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534” สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะบ่งบอกถึงคุณค่า มีเกียรติและศักดิ์ศรีของมนุษย์ได้อย่างชัดเจนที่สุดก็คือ การมีงานทำ มีรายได้จากอาชีพที่สุจริต สามารถที่จะเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้อย่างเป็นสุขตามอัตภาพ ซึ่งเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่านี่คือพื้นฐานชีวิตที่ทุกคนต่างปรารถนา คนพิการก็เช่นเดียวกัน หากจะแตกต่างกันก็ตรงที่คนพิการต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนปกติที่จะถึงจุดหมายนั้น เนื่องจากคนพิการมีความพร้อมของศักยภาพทางกายและจิตใจไม่ครบสมบูรณ์เหมือนเช่นคนปกติทั่วไปนั่นเอง จึงทำให้คนพิการนอกจากต้องต่อสู้กับความไม่พร้อมสมบูรณ์ในตนเองแล้วยังต้องต่อสู้กับความไม่เท่าเทียมและอุปสรรคต่างๆ ทางสังคมที่ถูกสร้างขึ้นจากคนที่มีความพร้อมสมบูรณ์กว่าอีกด้วย

ปัจจุบัน คนพิการยังคงได้รับการยอมรับ และเปิดโอกาสให้แสดงความสามารถน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท เพราะสังคมมีความเชื่อที่ผิดว่า คนพิการเป็นบุคคลที่น่าสงสาร ด้อยศักยภาพ ไม่สามารถทำงานได้เท่ากับคนทั่วไป ความเชื่อที่ผิดทำให้คนพิการขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ออกมามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม รวมถึงการถูกกีดกันทั้งทางสังคม อันเกิดจากทัศนคติดังกล่าว และสภาพทางกายภาพที่เต็มไปด้วยอุปสรรค คนพิการจำนวนมากที่พยายามดิ้นรนศึกษา และ

หางานทำเพื่อมีชีวิตที่ดี ไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น แต่มีเพียงจำนวนส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับโอกาสที่ดี จากสังคมหรือสามารถผ่านอุปสรรคเหล่านั้นได้ ในขณะที่แนวคิดระดับสากลมีความเชื่อว่าคนพิการมีศักยภาพไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบุคคลทั่วไป หากได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีคุณภาพเป็นความเชื่อที่มีพื้นฐานมาจากหลักสิทธิมนุษยชน เป็นความเชื่อในสิทธิและความเสมอภาคของบุคคล (ผลา ศรีขาวและคณะ, 2558)

การส่งเสริมคนพิการด้านอาชีพนั้น ถือได้ว่าเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการให้การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทั้งหมดไว้ด้วยกัน กล่าวคือ นอกจากจะเป็นกระบวนการที่ทำให้คนพิการมีความรู้ ความสามารถ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพแล้ว ยังสามารถแสดงให้เห็นได้ว่า กระบวนการฟื้นฟูทั้งหมดที่ผ่านมา ทั้งด้านการแพทย์ การศึกษา สังคมและอาชีพการมีงานทำนั้น ส่งผลต่อคนพิการอย่างไรในการกลับมาดำเนินชีวิตในสังคมร่วมกับคนทั่วไป เพราะการทำงานสามารถแสดงให้เห็นผลรวมของการฟื้นฟูและการปรับตัวของคนพิการได้อย่างชัดเจนที่สุด ทั้งในเรื่องของสุขภาพ ศักยภาพทางด้านร่างกาย ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ภาวะจิตใจ การควบคุมอารมณ์ การแสดงออก การปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง การปรับตัวในการทำงาน เป็นต้น จึงเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งว่ากระบวนการและแนวทางการประกอบอาชีพของคนพิการควรจะเป็นเช่นไรในการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพแก่คนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 มีปัญหา ความต้องการของคนพิการอย่างไร และกระบวนการเหล่านั้นส่งผลอย่างไรต่อคนพิการในด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งแนวทางการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมกับคนพิการเหล่านั้นด้วย โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือศึกษาสถานการณ์และการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ และเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการ ตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิเคราะห์เอกสาร

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจะคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ คนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ในเขตตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา จำนวน ๑๐ คน เป็นหน่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านเนื้อหา

เกี่ยวกับ สถานการณ์ การประกอบอาชีพ ปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา เพื่อให้มีการปรับตัวในการทำงาน โดยมุ่งหวังให้คนพิการมีความรู้และทักษะด้านร่างกายที่ดีของตนเอง ครอบครัว และชุมชนเพื่อเป็นมาตรฐานอาชีพของคนพิการสืบต่อไป

ด้านประชากร

เลือกแบบเฉพาะเจาะจงโดยเลือกจากกลุ่มผู้พิการทางการเคลื่อนไหว เป็นตัวแทนในการให้ข้อมูล

ด้านพื้นที่

พื้นที่ที่เหมาะสมในการศึกษาหาข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ดังนี้ คนพิการอาศัยอยู่เขตในตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคนพิการมากในเขตอำเภอมือง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยจึงใช้แบบสัมภาษณ์เป็นแนวคำถามที่มาจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง คือ แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ ทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ เป็นกรอบในการศึกษาพูดคุยร่วมกันระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลเชิงทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถานการณ์คนพิการในปัจจุบัน สถานการณ์คนพิการในตำบลนาป่า ปัญหาและความต้องการอาชีพของคนพิการ การแนะนำอาชีพที่เหมาะสมกับคนพิการ แนวทางการส่งเสริมอาชีพคนพิการ
2. ข้อมูลเชิงปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลโดยตรง ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและตรวจสอบข้อมูล ดำเนินการไปพร้อมๆ กันกับการรวบรวมข้อมูล โดยมีโอกาสซักถามและตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาด้วยการแลกเปลี่ยนคำถามและแยกแยะข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ พร้อมกับการพิจารณาถึงความพอเพียงและความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยนำมาเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วจึงนำมาตีความสร้างข้อสรุปอธิบายความสัมพันธ์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิจัย

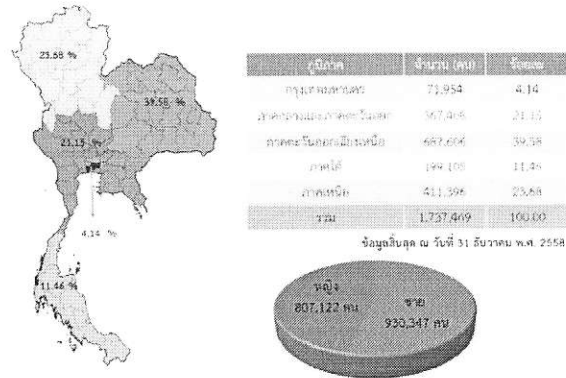
จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลจากคนพิการตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งประเด็นการศึกษาเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. สถานภาพ สถานการณ์และการประกอบอาชีพของคนพิการ

(1) สถานภาพในปัจจุบันของคนพิการ

สถานภาพในปัจจุบันของคนพิการ ผลการศึกษาพบว่า จากการสำรวจคนพิการในประเทศไทยพ.ศ. 2558 ของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีการรายงานสถานการณ์คนพิการในประเทศไทยปัจจุบันมีคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการทั้งหมดจำนวน 1,737,469 คน ของประชากรทั้งประเทศ พบว่าความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายที่มาเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 856,481 คน (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2558) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อมูลคนพิการในตำบลนาป่าทั้งหมด 251 คน โดยคนพิการทางการเคลื่อนไหวและทางร่างกายยังคงพบมากในปัจจุบันทั้งหมด 149 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลนาป่า, 2557) คนพิการเป็นกลุ่มประชากรผู้ด้อยโอกาสที่มักถูกละเลย เนื่องจากไม่สามารถทำประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้ เป็นประชากรเพียงส่วนน้อยในสังคมเท่านั้น จึงไม่ค่อยค่ากับการลงทุนเพื่อพัฒนาประชากรกลุ่มนี้เท่าใดนัก และในปัจจุบันแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรโลกมีคนพิการเพิ่มขึ้นมากขึ้นทุกปี จากการเก็บข้อมูล

พบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้เกิดการเกิดมาจากการป่วยทั้งอาการที่ทราบสาเหตุและไม่ทราบสาเหตุและยังประกอบกับการรักษาในสมัยก่อนยังไม่ทันสมัย จึงเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความใส่ใจและคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ในการดำรงชีวิตของคนพิการ ทั้งในเรื่องการเข้าถึงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การได้รับการยอมรับในสิทธิและโอกาสอันเท่าเทียมเสมอภาคแก่คนพิการเช่นเดียวกับที่ให้กับพลเมืองทั่วไป

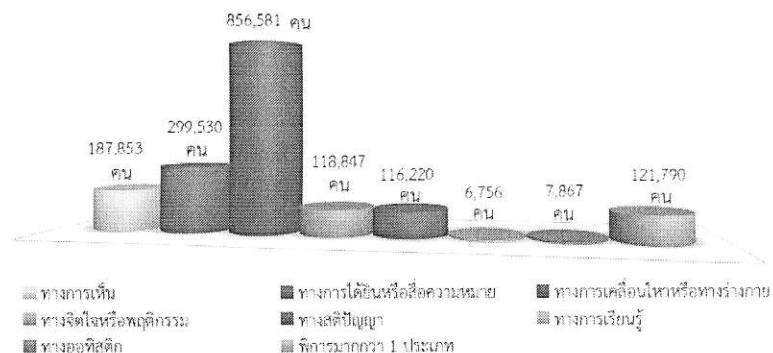

ภาพที่ 1 : สถานการณ์คนพิการในประเทศไทย

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากภาพที่ 1 แสดงจำนวนคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการ จำนวน 1,737,469 คน (ร้อยละ 2.64 ของประชากรทั้งประเทศ) อันดับแรก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 687,606 คน อันดับสอง ภาคเหนือ 411,396 คน และอันดับสาม ภาคกลางและภาคตะวันออก 367,408 คน ตามลำดับโดยแบ่งเป็นคนพิการ เพศชาย จำนวน 930,347 คน (ร้อยละ 53.55) และเพศหญิง จำนวน 807,122 คน (ร้อยละ 46.45)

ประเภทความพิการ

ลำดับที่ 1. ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	จำนวน 856,581 คน (ร้อยละ 49.30)	- พิการมากกว่าหนึ่งประเภท จำนวน 121,790 คน (ร้อยละ 7.01) - ไม่ระบุประเภทความพิการ จำนวน 22,025 คน (ร้อยละ 1.27)
ลำดับที่ 2. ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	จำนวน 299,530 คน (ร้อยละ 17.24)	
ลำดับที่ 3. ทางการเห็น	จำนวน 187,853 คน (ร้อยละ 10.81)	
ลำดับที่ 4. ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	จำนวน 118,847 คน (ร้อยละ 6.84)	
ลำดับที่ 5. ทางสติปัญญา	จำนวน 116,220 คน (ร้อยละ 6.69)	
ลำดับที่ 6. ทางออทิสติก	จำนวน 7,867 คน (ร้อยละ 0.45)	
ลำดับที่ 7. ทางการเรียนรู้	จำนวน 6,756 คน (ร้อยละ 0.39)	

ภาพที่ 2 : ประเภทความพิการ

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากภาพที่ 2 ประเภทความพิการ อันดับหนึ่ง คือคนพิการประเภทการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 856,581 คน อันดับสอง ทางทางได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 299,530 คน และอันดับสาม ทางทางเห็น จำนวน 187,853 คน คนพิการมากกว่าหนึ่งประเภท จำนวน 121,740 คน (ร้อยละ 7.01)และไม่ระบุประเภทความพิการ จำนวน 22,025 คน (ร้อยละ 1.27) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อมูลคนพิการในตำบลนาป่าทั้งหมด 251 คน โดยคนพิการทางทางเคลื่อนไหวและทางร่างกายยังคงพบมากในปัจจุบันทั้งหมด 149 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลนาป่า,2557)

(2) สถานการณ์และการประกอบอาชีพของคนพิการ

การเข้าถึงสิทธิคนพิการในปัจจุบันได้มีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือในด้านการส่งเสริมอาชีพ แต่ยังขาดการกระจายข่าวสารข้อมูลจากหน่วยงานหรือผู้นำชุมชนท้องถิ่น ทำให้ผู้พิการเข้าสู่ข้อมูลได้ยาก วิถีชีวิตของคนพิการตำบลนาป่า มีลักษณะการทำงานที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถและสมรรถภาพของร่างกายในการทำงาน ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม แบ่งอาชีพ เพื่อช่วยเหลือตัวเองและหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว ทั้งนี้หน่วยงานที่ใกล้เคียงและผู้นำท้องถิ่นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการ ให้คนพิการทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการใช้ชีวิตและการประกอบอาชีพ คนพิการทุกคนมีศักยภาพในตัวเอง ถ้ามีความตั้งใจและหมั่นฝึกฝนก็จะสามารถพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้นได้ เพราะคนพิการมีพรสวรรค์พิเศษอยู่ในตัวเอง แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับจิตใจและความมุ่งมั่นของผู้พิการเอง หากให้โอกาสทั้งจากครอบครัวและสังคม ในการที่จะพัฒนาตามความถนัดของผู้พิการ โดยต้องจัดหางานที่เหมาะสมให้ทำ รวมถึงการให้โอกาสทางการศึกษา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความพิการของตนเอง การช่วยเหลือตนเอง การใช้เครื่องมือหรือจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม

จากการเก็บข้อมูล พบว่าคนพิการทางทางเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายในประเด็นที่เกี่ยวกับสถานการณ์และการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่แล้วคนพิการยังคงประกอบอาชีพตามความสามารถของตนเอง โดยจะได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวและยังสามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวได้ในส่วนหนึ่ง ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้แบ่งอาชีพของคนพิการตามการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

1) อาชีพเกษตรกรรม

คนพิการประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา เลี้ยงจิ้งหรีด เลี้ยงไก่ เก็บผักขาย ซึ่งเป็นงานที่ทางบ้านทำอยู่แล้ว และตัวเองก็ไม่รู้จะไปทำอะไรจึงประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่อไป นอกจากนั้นสิ่งที่พบจากการประกอบอาชีพ คือ คนพิการสามารถปรับตัวในการทำงานให้เข้ากับงานที่ทำ การรู้จักการให้กำลังใจตนเองในการทำงาน นอกจากนั้นยังได้รับการช่วยเหลือจากครอบครัวซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้คนพิการทำงานต่อไป

2) อาชีพค้าขาย

คนพิการประกอบอาชีพขายของชำ เป็นงานที่สะดวกทำอยู่ที่บ้านได้ นอกจากนั้นสิ่งที่พบจากการประกอบอาชีพ คือ คนพิการสามารถประกอบอาชีพเสริม ทำผลาก เล่นดนตรี เพื่อช่วยเหลือครอบครัวลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

3) อาชีพหัตถกรรม

คนพิการที่ประกอบอาชีพจักสาน เย็บผ้า ทำไม้กวาด ซึ่งจะใช้เวลาว่างทำร่างกายในการประกอบอาชีพ การหยิบจับอุปกรณ์ในแต่ละครั้งจะอาศัยความเคยชิน นอกจากนั้นสิ่งที่พบจากการประกอบอาชีพ คือ การได้รับกำลังใจที่ดีจากครอบครัว

2. ปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพของคนพิการ

สภาพปัญหาการส่งเสริมอาชีพของคนพิการ จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารสำหรับผู้พิการยังไม่เพียงพอ ไม่มีหน่วยงานหรือผู้นำชุมชนเข้ามาแนะนำผู้พิการ โดยเฉพาะผู้พิการในชนบทไม่สามารถรับรู้ข่าวสาร และมีข้อจำกัดตามสภาพของผู้พิการในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านอาชีพ การส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้พิการ ไม่มีการส่งเสริมให้ฝึกอาชีพที่หลากหลาย

เช่น งานฝีมือต่าง ๆ เพื่อให้ผู้พิการประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของธุรกิจได้ ไม่มีบุคลากรให้การแนะแนวอาชีพสำหรับผู้พิการที่อยู่ในอำเภอหรือหมู่บ้านห่างไกล และไม่มีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการให้ดียิ่งขึ้นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

ปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพคนพิการ คือ คนพิการมักจะถูกเอาเปรียบจากบุคคลอื่น ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหลักในการประกอบอาชีพ โดยปัญหาดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดการสูญเสียความตั้งใจในการประกอบอาชีพ และคนพิการส่วนใหญ่ยังหวังให้มีการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม ให้ความรู้ แนะนำเกี่ยวกับอาชีพที่สามารถทำอยู่ที่บ้านก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ อีกทั้งเพื่อความเสมอภาค ความเท่าเทียม เป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาตัวเอง ลดการพึ่งพาอาศัยจากผู้อื่น ทั้งยังมีรายได้สามารถช่วยเหลือเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ในอนาคต

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีประเด็นที่สำคัญเพื่อนำมาสู่การอภิปรายผล คือ

1. สถานภาพ สถานการณ์และการประกอบอาชีพของคนพิการ

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะการประกอบอาชีพมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถรวมทั้งมีลักษณะงานที่ทำเหมาะสมกับสภาพร่างกายความสามารถในการทำงานกับสมรรถภาพของร่างกายมีความสอดคล้องกับอาชีพ อย่างไรก็ตามคนพิการยังไม่มีภาระแนะนำอาชีพจากหน่วยงานเท่าที่ควร สอดคล้องกับ ผลา ศรีชาวและคณะ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพของผู้พิการที่จบการฝึกอาชีพจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการบ้านทองพูนเผ่าพนัส จังหวัดอุบลราชธานี อาชีพมีความสำคัญสำหรับผู้พิการ ทำให้ชีวิตมีคุณค่า ชีวิตมีความสมบูรณ์ สามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่เป็นภาระต่อสังคม การมีส่วนร่วมในสังคม อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ สังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ ซึ่งการประกอบอาชีพของผู้พิการนั้น เป็นการพัฒนา สติปัญญา พัฒนากาย ใจ และมีรายได้เป็นของตนเอง ทำให้ผู้พิการมีความภาคภูมิใจในตนเอง

นอกจากนั้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่หน่วยงานใกล้เคียงและผู้นำท้องถิ่นจะให้ความสนใจกับคนพิการเพื่อจะให้มีการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการ เพราะในปัจจุบันยังมีคนพิการที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพอยู่เป็นจำนวนมาก ทางหน่วยงานใกล้เคียงและผู้นำท้องถิ่นจึงมีความสำคัญที่จะต้องดำเนินการให้เป็นหลักประกันว่าคนพิการทุกคนจะมีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการใช้ชีวิตและประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ จิราวัลย์ คงถาวร (2557) ได้ศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการจ้างงานคนพิการของบริษัทมิติซูบิชิ มอเตอร์ (ประเทศไทย) ส่วนองค์กรภาครัฐ ควรณรงค์ทางสังคมและจัดทำสื่อต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ให้กับสาธารณชนได้รับทราบเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ เพื่อสร้างการยอมรับทางสังคมและทัศนคติที่ดีต่อคนพิการควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งคนพิการที่สำเร็จการศึกษาด้านอาชีพเข้าฝึกงานตามความถนัดเพิ่มเติม พร้อมสร้างสิ่งจูงใจเพื่อให้หน่วยงานรับคนพิการเข้าทำงาน หรือให้การสนับสนุนสถานประกอบการที่มีความเต็มใจจ้างงานคนพิการ นอกเหนือจากมาตรการทางด้านภาษี และที่สำคัญภาครัฐควรเป็นแบบอย่างในการรับคนพิการเข้าทำงาน

2. ปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพของคนพิการ

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาและความต้องการของการส่งเสริมอาชีพคนพิการ คือ คนพิการมักจะถูกเอาเปรียบจากบุคคลอื่น ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหลักในการประกอบอาชีพ โดยปัญหาดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดการสูญเสียความตั้งใจในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับสุวภา จรดลและคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการปัญหาในการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ คือ ตำแหน่งงานที่รองรับความพิการทุกประเภทมีน้อย ขาดเครื่องมือเครื่องใช้อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการในการเข้าถึงสิทธิได้

นอกจากนั้นคนพิการส่วนใหญ่ยังหวังให้มีการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม ให้ความรู้ แนะนำเกี่ยวกับอาชีพที่สามารถทำอยู่ที่บ้านก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ อีกทั้งเพื่อความเสมอภาค ความเท่า

เทียม เป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาตัวเอง ลดการพึ่งพาอาศัยจากผู้อื่น ทั้งยังมีรายได้สามารถช่วยเหลือเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ในอนาคต สอดคล้องกับ จันทาและคณะ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของคนพิการทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ คุณภาพชีวิตการทำงานของคนพิการทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการที่มีศูนย์ฝึกอาชีพที่สำเร็จการศึกษา สาขาที่ฝึกอาชีพ และอาชีพ ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูล พบว่าคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายในประเด็นที่เกี่ยวกับสถานการณ์และการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่แล้วคนพิการยังคงประกอบอาชีพตามความสามารถของตนเอง โดยจะได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวและยังสามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัวได้ในส่วนหนึ่ง ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้แบ่งอาชีพของคนพิการ ได้แก่ เกษตรกรรม ค้าขาย หัตถกรรม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

คนพิการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่มีความหลากหลาย ได้แก่ อาชีพเกษตรกรรม อาชีพค้าขาย อาชีพหัตถกรรม โดยอาชีพที่คนพิการส่วนใหญ่ทำคืออาชีพเกษตรกรรม และรองลงมาเป็นอาชีพหัตถกรรม การประกอบอาชีพนั้นจะอาศัยความช่วยเหลือจากครอบครัวในการประกอบอาชีพ และอาศัยความช่วยเหลือกับครอบครัวบางส่วนหนึ่ง ทั้งยังต้องมีความสามารถในการทำงานกับการเคลื่อนไหวมือ แขน ขาหรือลำตัว ในการประกอบอาชีพ ซึ่งมีลักษณะอาชีพที่เป็นงานอิสระ สาเหตุที่คนพิการส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพเหล่านี้เกิดจากความเคยชิน และยังเป็นอาชีพที่ทำมาก่อนหน้านี้แล้ว

ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนพิการในตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาส่วนบุคคล ได้แก่ การเคลื่อนไหวทางร่างกายที่ไม่สะดวก ส่งผลให้ใช้ชีวิตประจำวันลำบาก
2. ปัญหาด้านสังคม คนในสังคมไม่ยอมรับการเข้าทำงานของคนพิการ ส่งผลให้ไม่ได้รับการเข้าทำงานในอาชีพที่คนพิการต้องการ
3. ปัญหาการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ขาดการประชาสัมพันธ์จากผู้นำในชุมชน ส่งผลให้คนพิการไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารการเข้าถึงสิทธิคนพิการ
4. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้การค้าขายไม่ดี ขาดรายได้ในการดำรงชีวิตและเงินจือครอบครัวของคนพิการ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่สนับสนุนทุนอุดหนุนในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้พิการทางการเคลื่อนไหวที่ประกอบอาชีพในตำบลนาป่า อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถาม และให้ความเมตตาต้อนรับในการลงพื้นที่ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวทุกคนโดยเฉพาะคุณพ่อ คุณแม่ คุณตา คุณยาย ที่คอยสนับสนุน ห่วงใย และคอยเป็นกำลังใจให้เสมอมา ขอขอบคุณครอบครัวที่อบอุ่นของเรา ที่เป็นกำลังใจเวลาที่ท้อและมีปัญหา ทำให้สามารถผ่านวิกฤติต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2558). รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก: <http://nep.go.th/th/> (วันที่สืบค้นข้อมูล: 1 กุมภาพันธ์ 2559).

จิราวัลย์ คงถาวร. (2557). ความเป็นไปได้ในการจ้างงานคนพิการของบริษัทมิตซูบิชิ มอเตอร์

(ประเทศไทย) จำกัด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://beyond.library.tu.ac.th/> (วันที่สืบค้นข้อมูล: 14 มีนาคม 2559).

ผลา ศรีขาวและคณะ. (2558). ปัจจัยที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพของผู้พิการที่จบการฝึกอาชีพ

จากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการบ้านทองพูนเผ่าพันธ์ จังหวัดอุบลราชธานี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.human.ubru.ac.th/> (วันที่สืบค้นข้อมูล: 1 กุมภาพันธ์ 2559).

สุทิน จันทาและคณะ. (2554). คุณภาพชีวิตการทำงานของคนพิการทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพ

จากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://acad.vru.ac.th/> (วันที่สืบค้นข้อมูล: 7 กุมภาพันธ์ 2559).

สุวภา จรดลและคณะ. (2556). การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก: <http://journal.oas.psu.ac.th/> (วันที่สืบค้นข้อมูล: 1 กุมภาพันธ์ 2559).

องค์การบริหารส่วนตำบลนาป่า. (2557) ข้อมูลจำนวน สถิติของคนพิการ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://napa.go.th.a33.readyplanet.net/index.php?lay=show&ac=article&id=539617241&Ntype=11>

(วันที่สืบค้นข้อมูล 2 กุมภาพันธ์ 2559)